

РЕШЕНИЕ

№ 3431

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12001** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. К. Д., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес] 0 чрез адв. Ч. срещу решение № Ц-1040-21-367/05, 11, 2020 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане № РВ-3-21-00784236/ 20, 07, 2012 09 год на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният ѝ представител - адв. Ч. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие – юр. В. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че при извършена контролна проверка от контролните органи на ТП на НОИ С. град е установено, че от Ди Ен Финанс Е. са

представени за Х. К. Д. приложения № 9 към чл.8 ал.1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от ДОО по болнични листове, с данни относно правото на парично обезщетение и удостоверения по приложение № 10 към чл.9 ал.1 от Наредбата. Периодът на временната неработоспособност, определен в болничните листове е от 16.12.2016 до 26.01.2017вкл, 27.01.2017-29.04.2017вкл, от 30.04.2017-30.01.2018вкл с данни относно правото на парично обезщетение при бременност и раждане и с данни относно парично обезщетение за отглеждане на дете до 2 годишна възраст ,считано от 30.01.2018г .Общият размер на неправомерно полученото обезщетение за временна неработоспособност е 7335лв. Били извършени последващи проверки на Ди Ен Финанс Е. , както и след предприети проверки на ТД на НАП С./ писмо вх.№ 4000-1412-3/04.12.2019г/ и ИА Главна инспекция по труда/ писмо изх.№ 19006404/06.02.2019/ се установило, че за Ди Ен Финанс Е. няма данни за данъчен период 2015-2018г за подавани ГДД по чл.92 ЗКПО, както и подаден ГФО в ТР на АВ; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества, за периода 2016-2018г не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от посоченото търговско дружество; същото има изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр.6 в голям размер, и не е превеждало никакви суми по осигурителните фондове, няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата с декларации обр.1 и 6. От страна на дружеството за проверявания период 2016-2018г са подадени уведомления за сключване / прекратяване на 78 бр. Трудови договора с 77 лица. За лицата са подавани данни по реда на чл.5 ал.4 т.1 КСО с вид осигурен 01 с осигурителен доход близък или равен на максималния. Една част от лицата са наемани за кратък период от време и след прекратяване на правоотношението са ползвали права от фонд ДОО, като са полячавали парични обезщетения за безработица, а друга част непосредствено след подаване на уведомление по чл.62 ал.5 от КТ са получавали парични обезщетения за временна неработоспособност, бременност, раждане и отглеждане на малко дете. По отношение на Х. К. Д. е подадено уведомление за сключен трудов договор на 14.12.2016г на длъжност офис мениджър с основно трудово възнаграждение 1500лв и подадено уведомление за прекратяване на 17.12.2018г. По отношение на Ди Ен финанс Е. е извършена проверка на декларирания адрес- С., кв.К., [улица]/склад за перилни препарати/ и се установило, че на адреса не са открити работници или служители, нито управителя. Съставен е протокол № ПТ-5-21-00419882/10.05.2018г.

От страна на ИА ГИТ също са извършени проверки по спазването на трудовото законодателство и отново не са открити работници или служители на посочените от управителя- И. Д. адреси. ТП на НОИ С. град е поискала от всички работници определен тип информация, касаеща трудовото им правоотношение, като от страна на Х. Д. по електронен път е посочила, че е изпълнявала длъжността – организиране дейността на офиса, следене на кореспонденция и организиране дейността на служителите, мястото на което е полагала труд- жк Л.- С. център. От запитване до управителя на ТАК-С. център се установило, че няма сключени договори за наем с дружество Ди Ен финанс Е., както и че не се е помещавало дружество с такова име. Тези проверки са обективирани в КП № № КВ-5-21-00716408/30.01.2020г и № КВ-5-21-00674182/18.09.2019г.

Въз основа на тези обстоятелства органите по осигуряването са приели , че

дружеството Ди Ен Финанс Е. не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ в периода 2016-2018г,която да предполага наемане на лица по трудов договор.Липсата на посочените по горе данни са мотивирали органите по осигуряването да приемат,,че лицата за които са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ реално не са упражнявали трудова дейност,поради което и без правно основание са отпускани парични обезщетения от ДОО.Предприети били служебно действия за заличаване на данните по чл.5 ал.4 т.1 КСО спрямо трите дружества.Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00674028/18.09.2019г спрямо дружеството за заличаване на всички данни по чл.5 ал.4 КСО за периода м.01.01.2017 до м.31.12.2018г поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на ТЗ,в това число и по отношение на Х. К. Д. в периода 01.01.2017-16.12.2018г,а също така и Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00716395/30.01.2020г спрямо дружеството за заличаване на всички данни по чл.5 ал.4 КСО за периода м.01.01.2016 до м.31.12.2016г поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на ТЗ,в това число и по отношение на Х. К. Д. в периода 14.12.2016-31.12.2016г .Предписанията са връчени по реда на чл.110 ал.4 от КСО чрез поставяне на съобщения на административното табло в сградата на НОИ и са влезли в сила съответно на 31.10.2019г и 20.02.2020г.С оглед на горното е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-00784236/20.07.2020г на ръководителя на контрола по разходите на ДОО,с което е разпоредено на Х. К. Д. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение поради бременност,раждане и отглеждане на малко дете до 2 год.възраст в периода 16.12.2016 до 30.04.2018г в размер на 7335лв.Разпореждането е връчено на 12.08.2020г /стр.38/,като с жалба от 28.08.2020г е оспорено пред горестоящия административен орган.С решение № Ц-1040-21-367/05,11,2020г Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата му.Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 11,11,2020.Жалбата срещу него е депозирана на 25,11,2020 с вх.№ 37120 на АССГ,поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство по молба на ответника в две поредни съдебни заседания бе дадена процесуална възможност на жалбоподателя да представи за констатация оригиналите на трудовата си книжка,трудова договор и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с осигурителя Ди Ен Финанс Е..В с.з. на 11.05.2021г процесуалният представител на жалбоподателката – адв. Ч. заяви,че доверителката му не му е предоставила исканите оригинали. Ето защо и тъй като копия от тях не са представени по делото,те не биха могли да се изключат от доказателствата ,но на осн. Чл.161 от ГПК,приложим на осн. Чл.144 от АПК съдът приема за доказани онези факти,за които оспорващата е създала затруднения при събирането на доказателства,които са в нейно владение.

Съгласно чл.10 ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня,в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или

дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Тази разпоредба тълкувата с легалната дефиниция на понятието осигурено лице по § 1 ал.1 т.3 ДР на КСО – физическо лице, което извършва трудова дейност по чл.4 или чл.4а ал.1 и за който са внесели или дължими осигурителни вноски води на извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Т.е формалната регистрация на трудов договор, без да се осъществява практически трудова дейност не води до възникване на осигурително правоотношение с държавата. С оглед на обстоятелството, че в следствие на извършените проверки от ТД на НАП и ИА ГИТ се е стигнало до служебно заличаване на регистрираните трудови договори, в това число и на жалбоподателя Д., а също така и с оглед на задължителните предписания до търговското дружество, които са влезли в сила като неоспорени по административен или съдебен ред същите са задължени да подадат декларации образец 1 с код заличаване на всички данни по чл.5 ал.4 от КСО за посочените по горе периоди от януари 2016 до декември 2018г по същество правилен се явява извода на органите по осигуряването, че спрямо Х. К. Д. са налице нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 т.2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им. Това е така, тъй като със заличаването на данните се приема, че лицето не е осигурено за риска бременност и раждане и отглеждане на дете до 2 год. Възраст към датите на настъпване на временната неработоспособност по представените болнични листове, изплатени през 2016 и 2017г и 2018г. В тази насока следва да се съобрази също така, че съгл. Чл.3 ал.13 от Наредба Н-8/2005г /отм/ при неизпълнено в срок задължително предписание по чл.108 ал.1 и 3 от КСО за заличаване на данни, подадени с декларация обр. 1 за лицата по чл.4 ал.1, ал.3,5,7,9,10 от КСО НОИ заличава същите данни, като подава декларация обр. 1 на електронен носител съобразно Наредбата. Упражняването на процесните правомощия не е необосновано с оглед констатациите на органите на ТД на НАП и ИА ГИТ и е в съответствие с посочените по горе правила. Факт е също така, че по време на проверките спрямо лицето Х. К. Д. са изпращани уведомления за съдействие и обяснения, но от същата са постъпили единствено по електронен път обяснения, без приложени документи, каквито тя отказва да предостави и в рамките на съдебното производство, а от извършената допълнителна проверка се установило, че в С. Център в жк Л. не се е помещавало дружеството Ди Ен Финанс Е., нито пък е бил наемател там за процесния период. Ето защо и правомерно органите по приходите, осигуряването и по контрола на трудовото законодателство са приели, че трудовите договори са били само формални, не е извършвана трудова дейност, нито пък друга търговска дейност, която да обуслови регистрирането на договорите в НАП, и подаването на декларации по реда на КСО и подзаконовите нормативни актове досежно осигурителните права на лицето, подавател на жалбата. Действително не всеки работодател в страната е в състояние реално и в срок да заплати начислените и отразените в декларациите по КСО осигурителни вноски, които продължават да бъдат дължими, но осигурителните права на действително работещите служители и работници не се засягат от това неплащане. Именно поради тази причина тези работници или служители, които реално не работят по трудово правоотношение и същото е създадено привидно с цел получаване на обезщетения от бюджета на ДОО следва да възстановят неправомерно изплатените им обезщетения по реда на чл.114 ал.2 т.2 от КСО. Видно от

представеното от административния орган извлечение от регистъра на осигурените лица спрямо Д. осигуряването е прекъснато през м. 02.2015 с работодател С. Солюшън, и е подновено със сключения трудов договор с Ди Ен Финанс на 14.12.2016г, като два дни след тази дата Д. е родила дете и е ползвала болнични за бременност и раждане и отглеждане на дете до 2 год. Възраст, т.е не са изпълнени изискванията на чл.48а от КСО.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноси на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП ,поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. Д., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес]0 чрез адв. Ч. срещу решение № Ц-1040-21-367/05,11,2020год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № РВ-3-21-00784236/ 20,07,201209год на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Х. К. Д., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес]0 чрез адв. Ч. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 150 лв разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: